

Bezinning 476: Elia en zijn roeping

1 Koningen 19,8-13 = 19° zondag A-jaar ¹; heiligenfeesten kloosterlingen ²

Het Woord

Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken, liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen. Toen richtte de Heer zich tot hem met de woorden: 'Elia, wat doe je hier?' Elia antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de Heer, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben Uw verbond met hen naast zich neergelegd, Uw altaren verwoest en Uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.' 'Kom naar buiten,' zei de Heer, 'en treed hier op de berg voor Mij aan.' En daar kwam de Heer voorbij. Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de Heer uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar de Heer bevond zich niet in die windvlaag. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar de Heer bevond zich niet in die aardbeving. Na de aardbeving was er vuur, maar de Heer bevond zich niet in dat vuur. Na het vuur klonk het gefluister van een zachte bries³. Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan, en daar klonk een stem die tot hem sprak: 'Elia, wat doe je hier?'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Elia heeft dramatische zaken meegemaakt. Hij streed tegen de vreemde god Baäl, een heel andere dan de God van Israël. De koning en koningin hebben heel wat profeten van de God van Israël gedood. Maar in naam van God organiseert Elia een clash tussen de Baälgelovigen en de gelovigen van Israël. Met dramatische beelden werd duidelijk dat Baäl het leven belooft maar de dood brengt en dat God de dood overwint en het leven brengt. Om te zeggen dat onze vreemde godsbeelden verbrijzeld moeten worden om de ware God te vinden, wordt al even dramatische taal gebruikt: Elia slacht 450 Baälprofeten af.⁴ Het gevolg is dat koningin Izebel aan Elia laat weten dat ze hem zal doden.

¹ Op deze zondag neemt men als eerste lezing 1 Koningen 19,9a.11-13a.

² Op deze feesten neemt men als eerste lezing 1 Koningen 19,4-9a.11-15a.

³ De Naardense Bijbel spreekt over 'de stem van een zachte stilte'.

⁴ Zie hiervoor: ter Linden, Nico, Het verhaal gaat, Balans, Amsterdam, 2003, deel 3, blz. 224-227.

Elia slaat op de vlucht en valt duidelijk in een depressie. Hij wil zich in de woestijn laten verhongeren en dus zijn profetenopdracht niet meer op zich nemen. Maar een engel van God wekt hem en laat hem eten en drinken: Gods eigen voedsel zal hem weer op de been brengen. En inderdaad, hij 'staat op'. Hij verrijst uit die donkere, depressieve periode. En hij gaat weer op weg ... naar de oorsprong van het geloof, de Horeb, de berg waar God aan Mozes de Tien Woorden ten leven gaf. In een crisis is het goed naar het begin terug te keren, naar de kern, de essentie van ons geloof. Naar God zelf.

De Heer stelt hem een heel wezenlijke vraag: 'Waarom ben je hier?' Waarom leven we? Waarom leef ik? Wat is mijn roeping? Wat is de zin van mijn bestaan? Gelovig gezien bepaalt God de roeping van elke mens, van een gemeenschap, van een volk. Het is de roeping van Elia God present te stellen bij het volk. Dus profeet te zijn, de taak en opdracht die hij ontvluchtte. Maar het antwoord van Elia is geheel en al op zichzelf gericht, niet op God. Hij beklemtoont heel activistisch zijn inzet en inspanningen, zijn strijd en gevecht, zijn negatieve ervaringen met de anderen.

God stuurt de mens echter naar buiten, uit zijn kleine persoon vandaan. God nodigt de mens uit tot relatie en nabijheid. Hij verlangt dat we de waaromvraag beantwoorden voor zijn aanschijn. Meer nog: vanuit Hem. Of zelfs nog beter: God zal zeggen waarom ik leef, wat mijn opdracht is, mijn roeping en mijn zending.

Alleen in de zachte stilte spreekt God. Niet in storm en razernij, niet in aardbeving en grond verschuivende dramatiek, niet in vuur en verwoesting. Maar in de zachte stilte. Een stilte als een omhelzing, een fijne relatie met God. Daarin spreekt God. En dan kan de mens zich omhullen met zijn luisterrijke mantel, zijn identiteit, zijn roeping, hem door God gegeven vanaf het begin. En zo wordt Elia opnieuw Gods profeet en wordt hij gezonden, terug naar de plaats waar hij vandaan kwam.

Het Woord in mijn leven

Heb ik in een depressie Gods bevrijdende stem van de zachte stilte gehoord? Welke godsbeelden heb ik al moeten verbrijzelen om God zelf te vinden? Wat betekenen 'storm, aardbeving en vuur' in mijn leven? Wanneer ervaar ik het spreken van Gods zachte stilte? Beleef ik mijn levenstaak als een roeping, mij door God toevertrouwd?

Bidden met het Woord

God van eeuwigheid en leven,
vanaf het begin
hebt U mij geroepen
en mij een zending gegeven,
mijn unieke levensopdracht.
Mijn vrijheid en vreugde
kan ik pas vinden
als ik mijn taak opneem,
als ik doe wat U wilt.
Geen tegenslagen en duisternis
kunnen dat vernietigen.
Want U bent een God van leven,
licht, liefde en vreugde.
U sterkt mij altijd opnieuw
zodat ik kan verdergaan.
Geen storm, aardbeving of vuur
kunnen dat verhinderen.
De stem van Uw zachte stilte
omhelzen me altijd,
zonder ophouden.
Laat me mijn roeping opnemen
in dienst aan U en Uw rijk,
tot de laatste dag van mijn leven. Amen.

© Eric Haelvoet 2016